

[Stats- og udenrigsministeren.]

til at håbe på, at den tid ikke er alt for fjern, da forholdene i Algier kan bringes ind i baner, der tjener såvel den algerske befolknings som Frankrigs interesser bedst.

Et andet spørgsmål, som behandlede på plenarforsamlingen, var Cypern. Fra græsk side ønskede man plenarforsamlingens støtte til en resolution, der henviste til, at løsnin- gen på spørgsmålet lå i den cypriotiske befolknings anvendelse af dens selvbestem- melsesret. Storbritannien og Tyrkiet hæv- dede heroverfor, at forsamlingen burde op- fordre parterne til ved forhandling at søge frem til en løsning. Danmark støttede tan- ken om forhandlinger, langtfra af modstand mod princippet om selvbestemmelsesret, men fordi vi finder, at en anvendelse af dette princip ikke uden videre vil løse problemerne på øen, bl. a. fordi der er et tyrkisk mindretal på 20 pct. af befolkningen, som ikke ønsker et græsk styre.

Bestræbelserne for at finde et kompromis mellem parterne var imidlertid forgæves, og FNs behandling af spørgsmålet sluttede, uden at der kunne samles det nødvendige flertal for nogen resolution.

Den seneste udvikling på øen synes dog at kunne berettige til en vis optimisme og et vist håb om, at en udvikling mod en fredelig løsning er på vej.

Også spørgsmålet om Vest-Ny Guinea eller Vest-Irian, som Indonesien kalder det, stod på forsamlingens dagsorden. Indonesien hævder, at suveræniteten og administrationen over dette område med rette tilkommer den indonesiske regering, medens Holland bestrider dette og fastholder sin juridiske ret til området. Hertil kommer, at den hollandske regering i Vest-Ny Guinea har iværksat et stort program til ophjælpning af befolkningens materielle og kulturelle kår, og at man fra hollandsk side regner med, at dette programs gennemførelse med tiden skulle gøre det muligt for den indfødte be- folkning selv at træffe bestemmelse om om- rådets fremtid.

I dette spørgsmål, hvor standpunkterne står skarpt over for hinanden, viste det sig ikke muligt at tage noget skridt i De Fore- nede Nationer, idet ingen af parterne opnåede det nødvendige to tredjedele flertal i plenarforsamlingen til støtte for sit stand- punkt.

Herefter har vi med beklagelse været vidne til, at den indonesiske regering greb til tvangsforanstaltninger over for hollandske statsborgere og hollandsk ejendom i In- donesien. I samråd med den norske og den svenske regering søgte den danske regering at bidrage til at bremse den foruroligende udvikling ved at rette en venskabelig og indtrængende henstilling til den indonesiske regering om at vise mådehold og foretage alt gør ligt for at beskytte hollandske statsbor- gere og sikre dem human behandling i over- ensstemmelse med de principper, der har fundet udtryk i De Forenede Nationers pagt.

De Forenede Nationers beredskabsstyrke i det mellemste østen blev også drøftet på plenarforsamlingen. FNs indsats i det mel- lemste østen har haft betydning som en stabiliserende faktor i dette område, og de gode erfaringer, der er gjort i forbindelse med dette begrænsede eksperiment, kan måske føre til en fremtidig permanent inter- national politistyrke. Danmark har forplig- tet sig til at bevare sit nuværende troppe- kontingent i mellemøsten til den 1. maj i år. Generalsekretæren har imidlertid udtrykt ønske om et dansk bidrag ud over denne dato, og dette spørgsmål vil komme til be- handling på et nordisk forsvarsminister- møde den 29. januar. De politiske forhold taler for, at Danmark en tid endnu yder sin indsats til opgavens løsning, og regeringen er positivt indstillet over for en forlængelse af den danske beredskabsstyrke. En sådan fortsat dansk deltagelse i De Forenede Nationers beredskabsstyrke er blevet lettet derved, at De Forenede Nationers plenar- forsamling den 22. november vedtog at god- kende en ordning af de økonomiske forhold for styrken, der efter dansk opfattelse må anses for tilfredsstillende.

I korthed går denne ordning ud på, at deltagerlandene under de første 6 måneders tjeneste får refunderet lønningsudgifter ud over de udgifter, de normalt skulle afholde til de pågældende tropper, og ved tjeneste ud over 6 måneder får refunderet alle sær- lige og ekstraordinære omkostninger, som påløber ved, at der stilles styrker til rådig- hed. Endvidere yder De Forenede Nationer erstatning for det ved tjenesten forårsagede slid på og forringelse i de udsendte styrkers materiel og udrustning.